

Den har stor offentlig Interesse, og af den Grund har jeg tilladt mig at stille mine Forslag saaledes, at alle Parter kunne være tilfredse. Jeg er jo gaaet videre end det ærede Fler-tal, idet jeg har stillet det Forslag, at ogsaa Private skulle have Lov til at klage til In-denrigsministeren. Forskjellen imellem saa vel den ærede Indenrigsminister som den sidste ærede Taler og mig ligger i, at de Herrer ikke have den Tillid til Kursnote-ringsudvalget, som Mindretallet har. Deri ligger netop Forskjellen, men jeg vil anmode den sidste ærede Taler om at paavise, hvor-ledes han begrunder hans Mistillid, for det er ikke nok, at man siger, at de, Begjællere og Begjællere, kunne løbe fra hinanden. Det have de ikke gjort til Dato, det er en For-ening, som staar med ganske fortrinlige Love, som jeg har havt Veilighed til at se, og disse Love ville yderligere blive betryggede der-ved, at fremtidige Forandringer kun kunne ske med Indenrigsministeriets Samtykke, og hvorfor skulde man saa forudsætte, at en Forening, som har bestaaet i mangfoldige Aar, skulde hitte paa at løbe fra hinanden. Skulde de løbe fra hinanden, som det ærede Medlem sagde, saa findes der nok Raad, og hvis de Herrer skulle finde paa at gjøre Misgreb — jeg er overbevist om, at de ikke gjøre det — men skulde de gjøredet, og vilde det ærede Medlem indbringe et Lov-forslag i den Anledning, saa skulde jeg være den Første til at støtte det ærede Medlem i at indføre en Forandring. Men jeg kan ikke komme fra det, at den Institution, der bestaar af Begjællerne og Begjællere, og hvis Bestyrelse er Kursnoteringsudvalget har til Dato besvaret denne Forretning fortrin-lig. Den ærede Minister taler om Ublan-det; i Ulandet ville de vistnok forbauses over, at Fondsbørjen her skal stilles under Kon-trol af Kornhandlere, Kaffehandlere og Smør-handlere. Det Forhold eksisterer ikke i Ud-landet, og jeg vil først have paavist, hvor det eksisterer, før jeg kan indrømme det Be-rettigede deri. I Ulandet er det netop Fondsbørjen, der fører an, det vil det ærede Medlem her overfor indrømme mig, at, er der Tale om, at Børsen influerer paa Dit eller Dat, saa er det Fondsbørjen, der menes. Herhjemme have vi jo i mange Henseender abnorme Forhold, men hvorfor vi ved Lov-givning skulde gaa ind i saa abnorme For-hold, som dette vilde være, kan jeg og Mindretallet i Salen i det Hele i dette Die-blik ikke forstaa.

Ordføreren (Schlegel): Jeg finder mig kun foranlediget til at gjøre et Par Bemærkninger overfor det ærede Mindretal.

Det er allerede tilstrækkelig fremhævet, at de Differentspunkter, der ere mellem os, ere, affet fra et enkelt Punkt, overordentlig smaa, og jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind paa dem. Men det Punkt, der staar imellem os, vilde de ærede Herrer vide, er, om Kurs-noteringsudvalget skal kunne tage endelig Bestemmelse om, hvorledes Listen skal være, og fordrer, at den skal opslaaes i den Form, hvori det vil, eller, som Fler-tallet vil, om det er nødvendigt, at den, inden den op-slaaes, har Grosserer-societetets Samtykke til Opflag. I begge Tilfælde er det Meningen, at der skal kunne rekrutteres til Indenrigs-ministerens, som tager endelig Bestemmelse. Fler-tallet vil ikke have og finder det urig-tigt, at en Liste opslaaes paa Børsen, som Grosserer-societetets Komite ikke er enig i, og at der saa skal træffes endelig Afgjørelse af Ministeren. Jeg kan ikke se rettere, end at det ærede Mindretal maatte kunne have sluttet sig til vor Betragtning, fordi det synes mig, at hans Bemærkninger hvile, om jeg saa maa sige, paa et Feilsyn af Sagen. Han siger nemlig, og det er hans Hoved-argument, at der hidtil aldrig har været nogen Strid om Kurslisterne, og at det derfor er unødvendigt nu at træffe Bestem-melse om, hvorledes der skal forholdes, naar der kommer Strid; men Sagen er i Virke-ligheden den — saaledes er det i alt Fald meddelt mig — at det forholder sig saa, at der aldrig er fket nogen Forandring i Kurslisten, uden at Grosserer-societetets Ko-mite har havt Veilighed til at gjøre sin Mening gjældende, og at der aldrig er blevet opslaaet nogen Liste, naar Grosserer-societetets Komite ikke har villet det. Nu vilde det dog, synes det mig, være aldeles sridende mod det Bestaaende og imod, hvad der i og for sig maa anses for at være rigtigt, om der udkom en Lov, som sagde: I Fremtiden behøves ikke dette Samtykke, i Fremtiden kunne de gjøre det; de have, som sagt, ikke hidtil efter Praxis kunnet gjøre det. Jeg finder derfor, at det ærede Min-dretal tager feil, naar han bygger paa, at det hidtil er gaaet saa godt, som det er gaaet.

Dan: Det er ganske rigtigt, hvad den ærede Ordfører siger, at det er paa dette Punkt, Differentien mellem Fler-tallet og Mindretallet ligger; men det er netop det, jeg ikke kan forstaa, hvorfor man, naar man har Tillid til en Institution, saa ikke strax giver den Lov til at optage eller udslette et Papir. Men skulde den begaa Misgreb, vil Mindretallet aabne den Udvei, at Grosserer-societetet og Private kunne klage til Inden-